

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.830/2022/13/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Molnár Noémi Fanni ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

Nemzeti Népegészségügyi Központ, alperes címe

Az alperes képviselője:

Márton & Társa Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Nemes Dénes ügyvéd

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 31.P.21.165/2022/12/II.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és arra kötelezi az alperest, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott módon küldje meg felperesnek a Magyarországon 2022. január 10. napjáig a kistépüléseken (1000 fő alatt) SARS-CoV-2 (Covid-19) koronavírusban megfertőződtek, valamint elhunytak számát éves bontásban.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 9.000 (kilencezer) forint másodfokú perköltséget.

A másodfokú eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2022. január 12-én az alpereshez elektronikus úton eljuttatott kérelmében kérte, hogy küldjék meg részére a „...SARS-CoV-2 (Covid-19) koronavírusban 2022. január 10. napjáig Magyarországon fertőzöttek, valamint az elhunytak számát település szerinti bontásban. Amennyiben az adatok kronologikusan is elérhetők (azaz bizonyos időközönként, például napi bontásban, és nem aggregáltan a teljes kért időszakra), úgy kérem, ebben a formában küldjék meg a részemre. Kérem, az adatokat gép által olvasható formátumban (például xls, csv, xml, json vagy más, hasonló formátumban), és ne szkennelt formában küldjék meg részemre az e-mail cím1 email címre.”

[2] Az alperes 2022. január 27-én és február 28-án levelében tájékoztatta a felperest, hogy a közérdekű adatigénylés teljesítésére nyitva álló határidőt a veszélyhelyzet idején az egyes adatigénylési rendelkezésektől való eltérésről szóló 521/2020. (XI. 25.) Korm. rendelet 1. § (3) és (6) bekezdései alapján 45 napra meghosszabbítja. A második határidő lejártának napján – 2022. április 12-én – arról tájékoztatta a felperest, hogy a <https://koronavirus.gov.hu/cikkek/6-millio-295-ezer-beoltott-3382-az-uj-fertozott-es-elhunyt-69-beteg> internetes link alatt megtalálja az igényelt adatokat.

[3] A felperes a 2022. május 12-én előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, küldje meg részére a gép által olvasható formátumban a SARS-CoV-2 (Covid-19) koronavírusban 2022. január 10. napjáig Magyarországon fertőzöttek, valamint az elhunytak számát település szerinti, napi szintű bontásban. Előadta, hogy az alperes által

közölt linken található információk nem a kérelemben írt időszakra vonatkoztak és nem az általa kérelmezett adatokat tartalmazták.

[4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felperes által kért adatokat részére már kiadta. Csatolta a felperes különböző adatigényléseivel kapcsolatos válaszokat és annak mellékleteit, így azon iratokat, amelyek szerint a felperes későbbi adatigénylésére 2022. május 19-én megküldte az elhunytak településszintű megosztását mutató 2021 június 3. és szeptember 1. közötti időszakra feldolgozott és ellenőrzött adatokat. A 2022. július 8-án adott, a perbeli adatigényléssel kapcsolatos tájékoztatóját, ami szerint „Az egyes érintett beazonosítható személyek megbetegedésével, elhalálózásával kapcsolatos adatok egészségügyi, vagyis különleges személyes adatnak minősülnek, és közérdekű adatigénylés teljesítése útján nem hozhatók nyilvánosságra. Tekintettel arra, hogy a fertőzött, illetve az elhalálozás időpontjában koronavírus fertőzőtként nyilvántartott személyek száma napi, heti, de még havi szinten is a települések jelentős részében legfeljebb 1-2 fő, az azonosítási, felfedési kockázat kiküszöbölése végett a kért adatokat településenként, évenkénti bontásban (2020 és 2021-es évre) adom meg, s a még ezt követően is fennmaradó 3 vagy az alatti esetszám esetén a számokat kipontozva.”

[5] Hivatkozott arra, hogy az adatkiadás megtagadására jogszerűen került sor, figyelemmel a NAIH-5775-2/2022. ügyszámú állásfoglalásában írtakra.

[6] Az alperesi adatközlésre tekintettel a felperes 2022. július 29-én kelt válasziratában keresetét a megtagadott adatok vonatkozásában tartotta fenn. A 2022. szeptember 28-án tartott perfelvételi tárgyaláson azt azzal pontosította, hogy elfogadja azt az alperesi teljesítést, amellyel a kereset benyújtását követően évi bontásban kiadta a település szerinti megbetegedések, illetve elhalálozások számát. A kistelepülések esetében, azon települések esetében is, ahol 3 vagy annál alacsonyabb számú volt a megbetegedés, illetve halálozás, az adatok kiadását nem napi szinten, hanem éves összesítésben kéri. Előadta, hogy az alperes által hivatkozott NAIH állásfoglalás részletesebb adatigénylésre vonatkozott, figyelemmel volt az abban foglalt javaslatra, miszerint adatvédelmi szempontból indokolt, hogy ne napi, hanem heti vagy havi bontásban közöljön adatokat, az alperes ezért kér éves szintű adatkiadást.

[7] Az alperes egyezség reményében vállalta, hogy 8 napon belül kiadja a felperes részére a 2022. január 10. napjáig Magyarországon Covid-19 vírusban megfertőződöttek, valamint elhunytak számát a kistelepülések (1000 fő alatti települések) esetében is megyévkénti és éves bontásban.

[8] A felperes az alperes vállalásától tette függővé az eljárás megszüntetése iránti kérelmének előterjesztését azzal, hogy perköltségre ebben az esetben is igényt tart. Az alperes azonban arra hivatkozva, hogy a felperes keresetváltoztatása az eljárási szabályokba ütközik, vállalásának nem tett eleget, az ellenkérelmét fenntartva a kereset elutasítását kérte.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 8 napon belül adja ki a felperes részére elektronikusan szerkeszthető formában – az e-mail cím1 e-mail címre vagy a e-mail cím2 e-mail címre történő megküldéssel – Magyarországon 2022. január 10. napjáig a kistelepüléseken (1000 fő alatt) SARS-CoV-2 (Covid-19) koronavírusban megfertőződtek, valamint elhunytak számát megyénként és éves bontásban.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperes javára 48.000 forint perköltséget.

[10] Ismertette az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, a VI. cikk (2) bekezdését, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 26. § (1) bekezdését, 28. § (1) bekezdését és 3. § 5. pontját.

[11] Megállapította, hogy a perben nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, a felperes által igényelt adatok közérdekű adatok. Megítélése szerint az információs asszimetriára tekintettel az alperes köteles volt közölni az adatkiadás akadályát, amelyre tekintettel a felperesnek lehetőséget kellett volna biztosítani a kérelme módosítására. Erre tekintettel az alperest a perfelvételi tárgyaláson tett vállalásának megfelelően kötelezte a felperes által igényelt közérdekű adatok kiadására.

[12] A perköltség viseléséről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) és (2) bekezdése alapján határozott, tekintettel arra, hogy az alperes a perre okot adott, mert csak a kereset benyújtását követően és csak részben tett eleget a közérdekű adat kiadásának.

[13] Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (1) és (3) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel a keresetlevél elkészítésének ügyvédi munkatevékenység és idő szükségletére, a tárgyalásokon való megjelenés költségére.

[14] Rögzítette, hogy az eljárás az 1990. évi XCIII. törvény (Itv). 57. § (1) bekezdés o) pontjára tekintettel illetékmentes.

[15] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett, az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

[16] A felperes fellebbezése elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatására, másodlagosan a hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 2. § (2)

bekezdését, mert az elsőfokú bíróság eltért a felperes kereseti kérelmétől. A perfelvételi nyilatkozata során az alperes időközbeni adatközlésére tekintettel módosított kérelmében a kistelepülések esetében, azon települések esetében is, ahol 3 vagy annál alacsonyabb számú volt a megbetegedés, illetve halálozás, az adatok kiadását nem napi szinten, hanem éves összesítésben kérte. Ezen kérelmén utóbb nem változtatott, ezért az elsőfokú bíróság eltért a kérelemtől, amikor a „kistelepülések” esetén megyei szintű bontásban kötelezte alperest az adatok kiadására.

[17] Az alperes védekezésével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a kistelepülési minőség és a 3 vagy annál alacsonyabb érték nem feltétlenül esik egybe, mert ilyen csekély számú érték nagyobb lakosságszámú települések esetén is előfordulhat. Az alperes nem bizonyította, hogy minden megtagadással érintett település esetén a 3 vagy annál alacsonyabb érték kiadása azonosíthatóvá tenne személyeket. A lakosságszámra tényként állított, csak általában hivatkozott arra, hogy a személyes adatok védelmére tekintettel az adatok nem kiadhatók.

[18] A hivatkozott hatósági tájékoztatás alátámasztja igénye alaposságát, mivel az állásfoglalás kifejezetten azt javasolta az adatkezelőnek, hogy az általa vizsgált ügyben fennálló komplex – az adatok több szempont szerinti bontásban való kiadására irányuló – igény esetén heti vagy havi bontásban tegyenek eleget az adatigénységnek. Ezzel szemben jelen perben mindössze évi bontásban kérte az adatokat, amely kizárta volna az érintettek azonosíthatóságát.

Hivatkozott arra az alperes által nem vitatott tényre is, hogy korábban is adott ki települési és évi szintű bontásban fertőzöttségi és halálozási adatokat felperes munkatársának.

[19] A másodfokú eljárással összefüggésben 2 munkaóra figyelembevételével kérte perköltség megfizetésére kötelezni az alperest.

[20] Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, mert álláspontja szerint az elsőfokú ítélet eljárásjogi [Pp. 275. § (3)-(4) bekezdése] és anyagi jogi szempontból is jogsértő.

A Fővárosi Törvényszék túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén. A felperes nem volt jogosult az eljárás során a keresetét megváltoztatni – ténylegesen nem is változtatta meg. Kizárólag az előzetes kérelemben megjelölt adatok kiadása kérhető a perben az elsőfokú bíróság azonban nem erről döntött.

[21] Fenntartotta, hogy a felperes által igényelt adatokat kiadta, a 3 fő és az alatti számadatok kiadhatósága tárgyában a NAIH előzetesen állást foglalt, mely állásfoglalás köti a Nemzeti Népegészségügyi Központot és az eljáró bíróságot is. Idézte az állásfoglalást, ami szerint „A felfedési kockázat a statisztikai szakirodalom szerint akkor valós, ha az érintettek száma három fő alatti.”

[22] Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság mellőzze a felperes részére perköltség megállapítását figyelemmel arra, hogy a felperes adatigényét teljesítette. Eseti döntésre is hivatkozott e körben.

[23] A felperes fellebbezése részben alapos, az alperes csatlakozó fellebbezése alaptalan.

[24] A Pp 372. § (1) bekezdése szerint a csatlakozó fellebbezéssel az ítéletnek csak az a része támadható, amelyet a fellebbezés érint. Ha a fellebbezés kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezésére irányul, a csatlakozó fellebbezésben az ítélet megváltoztatása nem kérhető. A felperes fellebbezése a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezést nem érintette, ezért az alperes e körben a csatlakozó fellebbezésben előterjesztett kérelme nem volt vizsgálható. Nem terjesztett elő továbbá az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelmet sem.

[25] A másodlagos fellebbezési kérelem és a csatlakozó fellebbezés alapján a másodfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság követett-e el olyan lényeges, az érdemi döntésre kiható és a másodfokú eljárás során nem orvosolható eljárási hibát, ami miatt az elsőfokú eljárás megismétlése szükséges. (Pp. 381. §)

[26] Hatályon kívül helyezési okként mindkét fél arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmétől eltért, emiatt az ítélet sérti a Pp. 2. § (2) bekezdésében foglaltakat. Az alperes megsértett eljárási szabályként a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdését is megjelölte, azonban ilyen rendelkezések a jogszabályban nem találhatók. A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdése pedig a bizonyítás indítványozása és a bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátása szabályait tartalmazza, mely körben a felek között nem volt vita, ilyen szempontból az elsőfokú ítéletet nem sérelmezték.

[27] A rendelkezésre álló iratok alapján az állapítható meg, hogy a felperes az alperes részbeni teljesítésére tekintettel módosított keresetében a még ki nem adott adatokat éves bontásban, de továbbra is kistelepülésenként kérte. Az elsőfokú bíróság azon döntése, hogy az adatok kiadására az alperest meggyénkénti bontásban kötelezte, valóban olyan döntés – miközben az elsőfokú bíróság indokolása szerint a keresetnek helyt adott – amely a Pp. 2. § (2) bekezdésének rendelkezését sérti. Ez az eljárási szabálysértés azonban a másodfokú bíróság által hozandó döntéssel orvosolható, ezért a fellebbezés érdemben elbírálható volt.

[28] Az alperes csatlakozó fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem irányult, ezért a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátokra is

tekintettel azt vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy a felperes elsődleges kérelme megalapozott-e.

[29] Az elsőfokú bíróságnak a kérelmezett adatok kiadására vonatkozó döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, kifejtett indokait is osztja, azokat nem ismétli meg.

[30] A fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben fellebbezési ellenkérelemként tekinthető alperesi érvelésre tekintettel azt hangsúlyozza, hogy a felek között a lényegi vitát az jelentette, hogy a kistelepülések esetében az éves bontásban kért fertőzőtségi és halálozási adatok megismerése teremt-e olyan kockázatot, hogy azok révén sérül a személyes adatok védelméhez fűződő jog, mert a közölt adatok útján a számok mögötti személyek beazonosíthatóvá válnak.

[31] Az alperes tévesen hivatkozik arra, hogy a NAIH állásfoglalása a bíróság döntésére kötelező erejű. Ugyanakkor a csatolt NAIH-5775-2/2022. számú döntés védekezését nem támasztja alá. E szerint ugyanis az nem vitás, hogy az egészségi állapotra, az elhalálozás tényére vonatkozó adatok az Info tv. 3. § 3. pontja szerint minősülő adatok. Azok kezelésére az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Eüak.) 3/A. §-a, továbbá 7. § (7) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni, azaz azokat csak a jogszabályban meghatározott személyek ismerhetik meg és közérdekű adatigénylés során sem tehetők nyilvánossá. Az állásfoglalás azonban azt is rögzíti, hogy az azonosítási, felfedési kockázatot az adatigénylés teljesítése során ki lehet és ki kell küszöbölni.

[32] A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a kistelepüléseken a lakosság csekély számából következő beazonosíthatóság kiküszöbölhető azzal, hogy az adatokra nem napi szintű, hanem éves bontásban tartott igényt. A kereset ilyen értelmű megváltoztatása nem minősül tiltott keresetváltoztatásnak. Az adatigény tartalma érdemben nem változott, az lényegében kereset leszállításnak tekinthető.

[33] A másodfokú bíróság megítélése szerint önmagában az, hogy az egyes településeken napi szinten 1-2 fő érintett volt – egyéb azonosító adatok ismeretének hiányában – nem teszi lehetővé, hogy az érintett személyeket beazonosítsa az adatigénylő, amennyiben a számadatokat éves szinten ismeri meg.

[34] Az Info tv. 30. § (2) bekezdése szerint az adatigénylésnek közérthető formában és – amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes – az igénylő által kívánt formában, illetve módon kell eleget tenni.

[35] Miután a felperes kistelepülésenkénti bontásban kérte az adatokat, nem volt olyan indok, ami a megyénkenti bontást indokoltta tette volna, a másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[36] Az alperes a másodfokú eljárásban peresztes lett, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek az ügyvédi munkadíjat. Ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg, a felperes által megjelölt 2 munkaóra és a tárgyalási jelenlétre is figyelemmel.

[37] A másodfokú eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontjára tekintettel illetékmentes.

Budapest, 2023. május 4.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró